

نظریه‌های یادگیری و کاربرد آن در آموزش اتاق عمل و هوشبری

مقدمه و هدف: نظریه‌های یادگیری چارچوبی از ساختار و اصولی است که به توصیف و تبیین نحوه یادگیری افراد می‌پردازد. لذا ضرورت و ایجاب می‌کند معلم هر کدام از نظریه‌های یادگیری و کاربردهای آن را بداند. این مقاله مروری به بررسی سه رویکرد مهم یادگیری (رفتارگرایی، شناخت‌گرایی و سازنده‌گرایی) اشاره دارد.

روش: در این مطالعه مروری برای جستجو مقالات انگلیسی از پایگاه‌های اطلاعاتی PubMed, Medline, CINAHL (Cochrane Library), and hand searches internet search engines (GoogleScholar) Direct Scienc and استفاده شد. اطلاعات در یک بازه زمانی بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۹ Google, Magiran, Iranmedex برای مقالات فارسی با کلید واژه‌های آموزش، پرستاری، اتاق عمل، هوشبری، علوم پزشکی، روش‌های تدریس در نظر گرفته شد.

نتایج: کاربردهای مهم هریک از نظریه‌های یادگیری در شیوه‌های آموزش اتاق عمل به صورت استفاده از رویکرد رفتارگرایی (یادگیری در حد تسلط، شبیه‌سازی و شبیه‌سازی یارانه‌ای، آموزش فرد به فرد، تشویق و تقویت مثبت، یادگیری متوالی و نظم و آموزش در محیط واقعی) رویکرد شناختی (الگوی پیش‌سازمان‌دهنده، نقشه مفهومی، یادگیری شناختی - اجتماعی بندورا و یادگیری مشاهده‌ای (الگو محوری) و آموزش کل به جزء) و رویکرد ساخت‌گرایی موجب شیوه‌های آموزشی (حل مسئله، طرح مسئله، تفکر انتقادی، یادگیری موردی، یادگیری اکتشافی) گردید.

نتیجه‌گیری: اگر مربیان و اساتید اتاق عمل قصد آموزش مهارت‌های جدیدی را به دانشجویان دارند، رویکردهای رفتارگرایی و اگر هدف ایجاد یادگیری عمیق معنی‌دار و پایدار باشد، استفاده از رویکرد شناختی و اگر هدف آموزش حل مسئله و افزایش تصمیم‌گیری بالینی است، استفاده از روش سازنده‌گرایی موثر است. در اینجا هنر معلم است که با دانش و آگاهی از رویکردهای تدریس بهترین روش را انتخاب کند.

کلمات کلیدی: نظریه یادگیری، کاربرد، آموزش، اتاق عمل هوشبری